

Somogyi Károlyné felvétele

Gabona-sziló

Látványának is szép a Dorozsmai úton épülő hatalmas, ezervaginos gabonasziló. Belsejében gépeket szerelnek, próbálnak, kívülről pedig a magas állványokon már csak a festők dolgoznak.

Az ember, a jármű és az út

Tanácskozás a közlekedési rendről, biztonságról

Tegnap, szerdán délelőtt a szegedi Sajtóház klubjában tanácskozást rendezett a Csongrád megyei Közlekedésbiztonsági Tanács elnöksége. Részt vett a tanácskozás munkájában dr. Németh Lajos, az MSZMP Csongrád megyei bizottságának titkára, Szógi Béla, a KISZ Csongrád megyei bizottságának első titkára, dr. Pozsgai István, a Csongrád megyei Főügyészség vezetője is. Képviseletük magukat különböző társadalmi szervek, közlekedési vállalatok, intézmények, iskolák. A tanácskozást Kovács Imre, a Csongrád megyei tanács általános elnökhelyettese nyitotta meg, majd dr. Kelemen Miklós ezredes, a Csongrád megyei Rendőr-főkapitányság vezetője tartott beszámolót; értékelte, elemezte Szeged és Csongrád megye közlekedésbiztonságának helyzetét.

Hangsúlyozta, hogy a közúti közlekedés és szállítás népgazdaságunk fontos ágazata, amelyet az elmúlt tíz év során nagyrányú és felfokozott fejlődési ütem jellemzett. A közlekedéshez fűződő társadalmi és gazdasági érdekek megkövetelik, hogy a gyors és zavarmentes lebonnyolítás érdekében fokozzuk a forgalom biztonságát szolgáló intézkedések hatékonyságát. Az utóbbi tizenkét év alatt hazánkban — Csongrád megyében is — megtízszereződött a személygépkocsik száma, a személyes és áruszállítás egyre inkább a közutakra tevődik át. A KGST-integráció, a nemzetközi kapcsolatok és a turizmus fejlődése ugrásszerű változásokat eredményez, amelyeket a közúthálózat nem tud megfelelő ütemben követni.

Előadásában kitért dr. Kelemen Miklós arra, hogy a mai Csongrád megyei Közlekedésbiztonsági Tanács elnöke, a Közúti Balesetelhárítási Tanács 1962 óta eredményesen működött, átfogó és hatékony szervezeti forma volt, amely a balesetek megelőzése érdekében társadalmi összefogást alakított ki. Munkájában részt vettek párt-, társadalmi és gazdasági szervek, különböző tömegszervezetek, intézmények, vállalatok képviselői is.

A Csongrád megyei Közlekedésbiztonsági Tanács még hathatósabban kívánja folytatni elődjének tevékenységét.

A mezőgazdasági jelleg részbeni megtartása mellett a gyors ütemű iparosodás, urbanizálódás jellemzi Csongrád megyét. Mindez együttesen kihat a közúti forgalom heterogén összetételére és alakulására. Csongrád megyében jelenleg 70 ezer gépjármű, 40 ezer segédmotoros kerékpár, 15 ezer fogatolt jármű, 150 ezer kerékpár rendszeres közlekedésével kell számolnunk. Ehhez hozzá kell adnunk a mérhető és becsült idegen- és átmenőforgalmat is. Tavaly a rüszkei és a nagylaki határátkelő helyen 400 ezer gépjármű érkezett az országba, illetve „lépett ki” innen. Az elmúlt tizenkét évben a dinamikus motorizációs fejlődés a közúti közlekedés három alapvető összetevőjének — az ember, a jármű és a pálya — összhangjának hiányát idézte elő és ugrásszerűen megnövekedtek a baleseti veszélyhelyzetek. 1960-ban Csongrád megyében 160, tizenkét év után, 1972-ben pedig 805 személyi sérüléses baleset történt, vagyis a balesetek száma évi 20—25 százalékkal emelkedett. 1970-től azonban lelassult Csongrád megyében a balesetek előfordulása, 1971-ben 17,3 százalékkal kevesebb volt a személyi sérüléses baleset az előző évinél, s azóta is fokozatos a csökkenés. A helyzet javuló tendenciája mellett azonban azt is látnunk kell, hogy ez év kilenc hónapja alatt Szeged és Csongrád megye útjain 31-en szenvedtek halálos végű, 267-en súlyos, 301-en könnyű sérüléssel végződő balesetet, az anyagi kár pedig meghaladja a 2 millió forintot.

Kitért az előadó az emberi könnyelműség, a hanyagság, a gondatlanság elemzésére, amely jelentős mértékben előidézője a baleseteknek. Hangsúlyozta a közlekedésbiztonsági tanács célját, feladatát, programját, ügyrendjét és munkatervét. A különböző szakbizottságok és közlekedési vállalatok, intézmények, a közlekedésben fontos szerepet betöltő tu-

dományos munka, és kutatás fontosságát, együttműködésüket is hangsúlyozta és azt, a közlekedésbiztonsága fontos társadalmi és politikai érdek. Ennek érvényesítéséért fokozni kell a közúti forgalom ellenőrzését és szigorítani az intézkedéseket. A közlekedésbiztonság növelésében az eddigieknél nagyobb szerepet kell biztosítani a tudományoknak.

A tanácskozáson számosan kértek szót a résztvevők közül, akik közérdekű javaslatokat tettek a közlekedési rend, a közlekedésbiztonság érdekében. Sorrendben felszólalt: dr. Bérczi Mihály, Bíró Albert, Fontos József, Agoston László, dr. Muszka Dániel, Garai Szabó Bálint, Szabó Tibor, dr. Németh Lajos, Vigh László, és Hódos Lajos. Boross József, az Országos Közlekedésbiztonsági Tanács elnökségének képviselőjében kért szót, majd díszes serleget adott át dr. Császár Károlynak, a Csongrád megyei Közlekedésbiztonsági Tanács elnökének ab-ból az alkalomból, hogy korábban a közúti balesetelhárítási tanácsok versenyében Csongrád megye az értékes harmadik helyet érte el. Munkásságáért pénzjutalomban részesült Szabó Tibor, a gyermek- és ifjúságnevelési szakbizottság elnöke és Csáky László rendőr őrnagy, a megyei közlekedésbiztonsági tanács titkára.

A tanácskozás eredményeit, tanulságát és a tennivalókat dr. Kelemen Miklós foglalta össze, Kovács Imre elfogadásra javasolta a megyei közlekedésbiztonsági tanács ügyrendjét, munkatervét és mondott zárszót.

L. F.

Negyedszázad a pártban

Az évek röpte megállíthatatlan. Szállnak, elszállnak, újak jönnek. Mind-egyikkel vizsgáztat is az idő, kérdezi az embert: mit tettél, elérted-e a céljaidat?

Huszonöt év — ez már a vizsgák vizsgálója. „25 éves párttagsága alkalmából, a nép szolgálatában kifejtett munkájáért” — olvassom az emléklapon, amit a taggyűlésen nyújtottak át Császár Andrásnak. Sok ilyen emléklapot adnak át ezekben a napokban. Neki és a pártban vele egykorúaknak — a huszonöt esztendői párttagságnak kijáró tisztelettel, megbecsüléssel. Az alkalomhoz illő ünnepélyességgel.

Mindannyiunk kedves Császi bácsija — mondják a cipőgyárban Császár András bácsinak. Most is, huszonöt évvel ezelőtt is ez volt a titulusa, beceneve a barátai, munkatársi körben. 1947-ben, néhány hónappal azután, hogy ide került, a kikészítő üzemszobába, föl-vették a pártba is.

Kommunista munkás — ez lett a rangja. Viselte is, mint valami szép kitüntetést — minden alkalomra. S alkalom bizony sokszor volt, hogy a meggyőződését hirdesse. A „Kiállunk érte, mint a kő, mint a vas, mint a búvárunk érte, mint az üldözött” József Attila-sorokból — melyeket szavaltak, oda-adással, teli szívvel — ekkor már a „kiállunk” idejéért érezték ki a szabad ország munkásai. Ó is. És hallatta szavát, mondta véleményét mindenről és mindenkinél. Ilyen szókimondó, vitára kész maradt azóta is.

Kis bajusz, dús ősz haj, kemény arcvonások. A szem fiatalos derűvel csillog. Mozgása, taglejtései optimizmust sugároznak.

— Sok öröm is, sok bosszúság, gond, baj is volt ebben a 25 évben — mondja. Emlégeti a falujárását, a kultúrmasorok hangulatát idézi. — Mennyi társadalmi munkánk volt! Nem mér-tük, nem centiztük, szeret-

tük! Igaz, néha pörölt a feleségem, hogy midolog ez!

Másszor ő is ott volt a műsor nézői közt. Egyszer az egyik gyerek be is kiáltott, a színjáték izalmában: „Hé, ne bántsátok az apámat! Ne hagyj magad!” Ugyanis, mint afféle negatív figurának, a darab szerint ennél a jelenetnél jól ellátták a bajját András bácsinak.

A munkában mindig példát adott. „Beugró” vagyis univerzális munkás, csoportvezető, segédművezető — végigjárta a posztokat. Nyolc év múlva megy nyugdíjba.

Itt dolgozik a felesége is — betanított munkásként. A lánya is a gyárban helyezkedett el, most gyermekgondozási segélyn van. Van egy unokája is Császár bácsinak — fiú.

— Mindig volt pártmegbízatásom — mondja. — S teljesítettem is becsülettel. Most pártcsoporthoz vezető vagyok.

Szereti a fiatalokat. Magasabb, szemüveges, ősz-hajú társa, Demeter György is ezt vallja.

— Mit tanácsolnak ne-kik?

— Mi is szeretjük a tréfát, vidámságot, legyenek derűsek. De a munkát, a kötelességteljesítést — ezt vegyék nagyon komolyan. S legyen nagyobb önbizalmuk ebben is, a politizálásban is.

Demeter György a minőségellenőrző osztályon dolgozik. 1948-ban kapta meg a piros tagkönyvet, az előző évben végzett mozgalmi munkája megkoronázásaként. S a folytatás — hasonló Császár András pályájához. Agitátormunka városban, falun, helytállás az üzemből, s helytállás a munkaidőn túli, társadalmi tevékenységben. Erősszálló ősz haján, szemüvegén megcsillan a fény, vonásai kicsit fáradtak már. „Rendetlenkedik a motor” — mondja a szívről.

Már csak hetei vannak a nyugdíjban — 1974 januárjától a pihenés éveit következnek. A szívre, igaz,

rá is fér, de amúgy nehe-zére esik majd elszakadni a kollektívától. Ezer szál köti ide — munkatársi, elvtársi szálak.

Annak idején, ötvenéve-ben snittvágóként kezdte az üzemből, nyolc év után segédmester lett, aztán került mostani posztjára. Minőségellenőrzés... A minőségéről az jut eszébe, hogy valamikor, a harmincas években milyen munkanél-kültség volt, hogy valóság-gal „gyöngyszemet” kellett termelnie annak, aki a szakmában meg akart élni.

— Ezt a mai szép életet, ezt a biztonságot álmotuk akkor — mondja.

Az élet tanította meg a viszonyításra. Kemény le-c-kék voltak, árkokak mélyítettek, véstek az arcába, homlokára. De emberül tud-ta rájuk a feleletet. S mi-lyen büszkeséggel mondja most: „Mikor mi újakezd-tük az életet...” „Nekilát-tunk a szocializmus építé-sének”. Súly érzés rezeg a hangjában. Ezért nem hang-zik közhelynek.

Eltöprengök: lám, milyen magas bennük, idősebbek-ben az érzelmi azonosulás hőfoka. Sok fiatalból éppen ez hiányzik. Szeméremeb-bek? Hívósebbek? Vagy a megharcolt, a „kiküzdött” és a „készen kapott” külön-b-sége okozza? Mindenesre jó lenne, ha a fiatalok kö-zül is minél többen tudná-nak ilyen mélyen, ennyire átélve azonosulni a párt esz-méivel.

Mert ebben példakép a két idős férfi. Amint el-mennek, arra gondolok: nem hírességek, Vitray nem fog-ótszemközt, ország-világ előtt beszélgetni velük. De egy-közösség eddig is tisztelettel nézte, s ezután is megbec-süléssel emlegeti helytállá-sukat, kommunista ember-ségüket. A gyönyörködtező ajándékokról, melyeket az emléklappal együtt vettek át, ez juthat eszükbe majd mindannyiszor, ahányszor tekintetük megpihen raj-tuk.

Simai Mihály

Az MTESZ jubileumi közgyűlése

Szerdán tartotta jubileumi közgyűlést a megalakulásának 25. évfordulóját ünneplő Műszaki és Természettudományi Egyesületek Szövetsége az Építők Szakszervezetének Dózsa György úti székhelyében. A közgyűlés elnökségében helyet foglalt Kisházi Ödön, a Népköztársaság Elnöki Tanácsa helyettes elnöke, dr. Timár Mátyas, a Minisztertanács elnökhelyettese, dr. Csanádi György közlekedés- és postaügyi miniszter, az MTESZ elnöke, Horgos Gyula kohó- és gépipari miniszter, Erdély-Grúz Tibor, az Akadémia elnöke, Osztrovszki György, az országos műszaki fejlesztési bizottság elnök-helyettese.

Dr. Valkó Endre, az

Újabb kőbánya

Új kőbányát nyitott a Mátravidéki Kőbánya Vállalat a Karancs-hegységben. Ez a vállalat tizedik üze-me. A műszaki átadást, s egyben a próbüzemeltetést szerdán kezdték meg. A kő-bánya zúzó-osztályozó gé-peire és egyéb kiszolgáló létesítményeire csaknem 40 millió forintot költöttek. Az új kőbánya és zúzó-osztá-lyozó műve 1974-től évente kétszázezer tonna nemeszú-lalékot és zúzott követ ad.

Elutazott Szegedről szovjet vendégünk

Mint lapunk tegnapi szá-mában közöltük, Szegedre érkezett G. B. Berdnikov, a Szovjetunió Kommunista Pártja Központi Bizottsága kulturális osztályának kon-zultánsa, aki tegnap felke-reste a Szegedi Nemzeti Színházat. Itt konzultációs előadást tartott a színház, a művészeti élet és a kultúra elvi-elméleti kérdéseiről. Ezt követően vendégünket

fogadta Győri Imre, az MSZMP Központi Bizottsá-gának tagja, a megyei párt-bizottság első titkára. A be-szélgetésen a megye időse-rű gazdasági, politikai és művészetpolitikai kérdéseiről volt szó. Ott volt a tanács-kozáson dr. Agoston József, a megyei pártbizottság tit-kára is.

Vendégünk a tegnapi na-pon elutazott Szegedről.

A técszek eredményei

A mezőgazdaságon belül a termelőszövetkezetek fejlődnek a legdinamikusabban; amíg a mezőgazdaság 1973-ban hat százalékkal fokozta a termelést, addig a közös gazdaságok 8—8,5 százalékkal adtak többet, mint egy évvel korábban — mondotta Kazareczki Kálmán mezőgaz-dasági és élelmiszerügyi miniszterhelyettes a MEM-ben szerdán megrendezett értekezleten, amelyen a tsz-ek terü-leti szövetségeinek vezetői tanácskoztak az 1973. évi ered-ményekről és az 1974. évi feladatokról.